

## Alperosen

(Hist på alpens isbelagte spire)

1. Hist på alpens isbelagte spire,  
der hvor intet menneske tør gå,  
klynger sig langs op ad fjeldets sider  
alperosen, som du ej kan nå.

2. Der i dalen skuede man en blomme,  
yndig, skøn som alpens rose hvid,  
bejlerne i flok til hende komme  
for at ægte pigen huld og blid.

3. Hun var ung, hun var en yndig terne,  
datter af den rige købmand Bro.  
Ingen nå'de dog den klare stjerne,  
thi i hendes sjæl tog hovmod bo.

4. Dalens yngling hende hånden rækker:  
Oh, Alvilda, bliv min væne brud,  
alt mit guld jeg for din fod nedlægger,  
klæder dig som alpens rose prud.

5. Men hun svared': Ingens brud jeg bliver,  
før jeg får det løfte af hans mund,  
at han mig en alperose giver,  
thi en eneste jeg ønsker kun.

6. Har du, Junus, mod til det at gøre,  
da du blive skal min elskte mand,  
Herrens hånd skal dig på bjerget føre,  
men farvel, hvis det dig lykkes ej.

7. Kækt så klatred' han ad bjergets side,  
nå'de op, hvor alpens rose stod,  
plukkede en klynge roser hvide,  
og den kasted' for Alvildas fod.

8. Glad Alvilda nu hans stemme hørte:  
Her er alperosen fra din ven,  
Herren, som min fod på bjerget førte,  
fører mig nok ned til dig igen.

9. Men imens hans øjne frydfuldt skinne,  
gled hans fod fra stedet, hvor han stod,  
og han faldt fra alpens høje tinde  
ned i dalen for Alvildas fod.

10. Døden blev for kærlighed ham givet,  
sønderslagen lå hans legem' der.  
Pigen græd: Nu er forspildt mig livet,  
jeg har mistet den, jeg fik så kær.

11. Kunne jeg ham ej i livet følge,  
vil jeg nu i døden med ham gå,  
far, forældre, vel på livets bølge,  
oh I søstre, gid I lykken nå.

12. Op hun steg, og faldt så ved hans side  
og lå knust hos ham ved klippens fod.  
Alpens roser var ej længer hvide,  
de var farvet rød af deres blod.

Tekst: Gårdsangervise  
Melodi: Anonym